

GRATITUDE TRIO – ALIVE

do 25/06/2015 - 15:02

gratitude trio | jeroen van herzeele | louis favre | alfred vilayleck | jazz | recensie | guy peters

Dat de geest van John Coltrane nog altijd nazindert, zelfs tot in België, dat hoor je het best in het spel van tenorsaxofonist **Jeroen Van Herzeele**. Ook op het tweede album van het Gratitude Trio, zijn band met drummer **Louis Favre** en elektrisch bassist **Alfred Vilayleck**, ligt die invloed er dik op. Al valt er ook meer te beleven dan dat.

Van Herzeele's 'Psalm', een titel die hij ook al speelde met zijn Quartet, deelt niet alleen de titel met het befaamde slotlied van 'A Love Supreme' (waarin Coltrane een gebed prevelde door zijn instrument), maar heeft ook een vergelijkbaar timbre, die vocale cadans en dat sluimerende spirituele, wat nog eens aangedikt wordt door het majestueuze ruisen van Favre's cimbalen en de broeierigheid van het samenspel. Verschil is dat hier na een minuut of drie overgeschakeld wordt naar een wiegende groove, die het stuk een andere richting uitstuurt en wat meer licht toelaat.

Ook in Van Herzeele's andere compositie, afsluiter 'Snakes', lijkt verwezen te worden naar die klassieker uit 1965. De melodie lijkt een variatie te zijn op die van Coltrane's 'Resolution', maar wordt hier wel uitgewerkt binnen de context van een funky trancestuk, waarin de lange uithalen langzaam aan de kook gebracht worden.

Dan laten Vilaylecks bijdrages een ander geluid horen. Zowel 'Boubou' als 'Le Pardon Infini 2' vertrekken vanuit een dromerige aanzet, maar verschuiven geleidelijk naar robuuster terrein, om daar helemaal open te bloeien via losse interactie, die dient als lanceerplatform voor Van Herzeele's verschroeiende intensiteit. Dat is meteen ook het grootste verschil tussen de studio-opname van 'Gratitude Trio' (2012) en deze liveplaat: er is meer plaats voor uitbreiding en extase.

Een repetitief 'Nicolette' laat tussen bluesy funk en jazz horen dat je in een nauw afgebakende zone onweerstaanbare dingen kan uithalen, al is het meest opvallende stuk hier waarschijnlijk Favre's 'Cri', een schimmig raadsel met een fragiele, haast pastorale sereniteit. En die krijgt dan explosief weerwoord van 'Gifle 2', tachtig seconden botsende impro met punkenergie.

Grenzen worden er niet mee verlegd, maar het is wel een geinige toevoeging aan een album dat het vooral moet hebben van warmbloedig, complexloos samenspel, slinkse grooves en dat gedreven en (nog steeds) onderschatte spel van Van Herzeele.

Guy Peters

Guy Peters verslindt films, boeken en (vooral) muziek in gretige, gulzige dosissen. Luistert naar jazz, rock, experiment en roots, maar zelden tegelijkertijd. Schrijft ook voor Enola, Gonzo (circus) en Draai Om je Oren. Heeft een dochter, een kat en te weinig tijd.

['Alive' – Gratitude Trio. El Negocito Records, 2015]

▶ beluister dit album via [Bandcamp](#)

concerttips

Het Gratitude Trio heeft een reeks concerten in het najaar van 2015 gepland, maar deze zomer zijn de drie heren ook al te zien op de festivals:

14.08 - Jazz Middelheim, Antwerpen
03.09 - Jazz in het Park, Gent

MUZIEK

- 01/07 Mr. Blues is 100
- 30/06 Klassiek in Brussel en Leuven
- 30/06 Keenroh XL opent Gent Jazz
- 26/06 Caetano & Gil
- 26/06 Gunther Schuller (1925-2015)

[+ Volledig overzicht](#)

CD & LP RECENSIES

- 03/07 Richard Thompson – Still
- 03/07 Neil Young + Promise of the Real - The Monsanto Years
- 30/06 Simon Toldam Trio – Kig Op 15
- 26/06 La Finta Giardiniera
- 25/06 Gratitude Trio – Alive

[+ Volledig overzicht](#)

CONCERTTIPS

- 14/04 05.07 | Chick Corea & Herbie Hancock | Bozar
- 26/05 10-18.07 | Gent Jazz | festival
- 26/05 10-12.07 | Afro-Latino | festival
- 26/05 11+12.07 | Brosella Folk & Jazz | festival
- 28/05 13-16.08 | Jazz Middelheim | festival

[+ Volledig overzicht](#)